

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXXIII | 20. junija 2024 - Buenos Aires, Argentina | Št. 11

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

DOMOBRANCI SO ŠE VEDNO NAŠI JUNAKI! | *Spominska proslava v Slovenski hiši*

Kot vsako leto, smo se meseca junija zbrali k počastitvi spomina domobrancev, ki so branili slovensko domovino pred komunistično revolucijo. Najprej smo jih priporočili Bogu. Sveto Mašo je v cerkvi Marije Pomagaj daroval delegat g. Franci Cukjati, ob somaševanju g. Marka Košnika, med katero je ubrano pel MPZ San Justo, ki ga vodi prof. Diego Perez.

Pred spomenik so položili venec, ob prisotnosti živečih domobrancev, sledile so molitve za pokojne in poziv k molku ob zvoku trobente, nakar smo vsi zbrani zapeli koračnico Mi legionarji.

Pomaknili smo se v dvorano škofa Rožmana, kjer je Albi Klarreich napovedal govor Bineta Magistra ml. Govornik je natančno opisal vtise in spomine očeta Bineta, od

vpisa k domobrancem, vrnitve le teh v roke komunistov, njegovega in bratovega bega na večer pred praznikom Sv. Rešnjega Telesa, ter snidenja z njunim očetom v taborišču, ki ni mogel verjeti svojim očem, da ju vidi živa!

“

*“Nekoč bodo zagorele svečke,
sredi noči bo svetel dan
od Triglava do Kolpe, od Trsta
gor do Šentilja.”*

ZORKO SIMČIČ

”

Bine st. je bil priča medsebojne vzajemnosti sotrpinov, ki so enodušno odločili: “Kamor gredo oni, gremo tudi mi!”

Sledila je akademija v besedi in pesmi “V zvest spomin”, v izvedbi članov Slovenske Pristave.

Lepo izbrane proza in pesmi, ki so bile izredno doživeto deklamirane, so nas peljale od prvih odločitev v bran domovine, preko množičnega begunstva, do spomina na pobite -poklane- domobrance. Že s prvimi besedami je nastalo pietetno vzdušje: “Morali bi se pokrižati, preden začnemo spomin na te naše junake!” To vzdušje se je stopnjevalo od pesmi do pesmi. Na koncu pa je zraslo upanje: nekoč bodo svečke gorele na njihovih grobiščih in molili bomo za spravo našega

naroda!

Priložnostne slike na ekranu, so dajale lep okvir čudovitemu podajanju, moške pa so ga z lepim petjem dopolnili.

Recitatorji so bili: Mikaela Križ, Tanja Oblak, Tatjana Rožanec, Dani Kocmur, Matej Modic in Aleks Zarnik. Moški zbor je vodil Matjaž Rožanec. Ozvočenje in luči je imel na skrbi Aleks Šuc, odrski prostor sta pripravila Ivan Golob in Martin Zarnik, predstavitev na ekranu pa Luka Kenda. Zamisel in režija je bila v izkušnih rokah Dominika Oblaka.

Hvala, Slovenska Pristava, za prelepo domobransko proslavo! Topel spomin naj jih varuje hladne pozabe!

Tatiana Rožanec

KAMOR SO ŠLI ONI, GREMO TUDI MI! | *Bine Magister*

Že 79 let in vsako leto se slovenski zdomci spominjamo svojih junakov, ki so med zadnjo svetovno vojno padli v borbi proti komunizmu in za svobodo slovenskega naroda.

Živa priča, domobranec Bine Magister nam opiše takole vtise tistih dni.

Šel sem se vpisat k domobrancem v Ljubljano na svoj rojstni dan, 17. oktobra 1943, ko sem izpolnil 17. leto. Pozneje sem postal tudi član podtalne Legije, ki jo je med drugimi že 27. aprila leta 1941 ustanovil gospod Rudolf Smersu.

V nedeljo, 27. maja leta 1945, kot je splošno znano, so naši domnevni zavezniki

Angleži poslali prvi transport domobrancev, ki so verjetno mislili še na vlak v karavanskem predoru, da gredo h kraljevi vojski v Italijo, in so jih izročili titovcem (zlikovcem) v roke. Med izdanimi domobranci sva bila jaz in moj brat Marjan. V istem vagonu je bil tudi Marko Kremžar.

Doma v Kranju so skoraj ves prodani transport domobrancev zaprli v taborišče, kjer so se zmagoviti partizanski junaki znašali nad nami in nam pobirali čevlje in ure, beležke in tudi še cele neodprte konzerve jedi.

Ob pretepanju, s katerim so se odlikovali naši ječarji, mi je posebno padel v oči prizor, ko je neki partizan prišel pretepat in po glavi tolči nekega domobranca, za katerega so mi pozneje rekli, da je bil to njegov brat.

Jaz k sreči nisem od tolikšnih dobil nobene batine, sem se znal izmikati.

Kljub temu sva midva, moj brat in jaz, sklenila, da se jih rdečih tolovajev čim prej znebiva.

Tretji dan v ujetništvu (za katerega so večino potem šli pobijati v Kočevski Rog in

tam okoli), ko se je zame nepozabni nagibal dan v prvi junij 1945, sva se oba nekam ponižno sklonjena šla plaziti skozi že odvitno žičnato mejo na drugo stran le-te, skoraj bi rekel, da v svobodo in neznanu bodočnost.

Omenil bom kako je naš ata zapisal naš prihod:

Negotovo oz. nekontrolirano so krožile razne vesti od domačih, ki so nam že itak žalostni položaj še ostrile. In glej, čudo, kljub skorajšnjem obupu nad svojima dvema sinovoma, ki so jih poslali nazaj kot domobrance, se je kot strela iz neba raznesla vest, da sta dva prispela v naše taborišče. Nisem mogel tega vzeti za resno, vendar pa sem dne. 12. septembra 1945 popoldne, čeprav v dvomu, če ni šala, stopil iz barake proti pisarni. Ja kaj vidim, prihajata Marjan in Bine. Ali je mogoče, ali je privid? Da, res, ona sta. Še nekaj korakov in se znajdemo v objemu. Kakšno je bilo to srečanje povedo drugi. Jaz ne vem, baje so se vse žilice igrala na obrazu, vsaka svojo radost in nobenega od prisotnih prič nisem videl. Pač pa jih je bilo na vseh voglih polno. Kako ne bi, saj sem že molil za njih pokoj in sedaj oči iz oči pričajo, da še živita.

Na kratko mi pozneje povesta: iz Vetrinjskega sta poslana v Kranj, tam so ju zaprli skupaj s par tisoči. Na večer pred Sv. Rešnjim Telesom ušla. Celo noč bežala ob levi strani Save, prešla čez brv v Mednem in zarana prišla v Guncle, kjer je bila njuna mama. Tu se skrivata tri mesece pod kupom stelje in na lastno roko ponaredita dokumente, po posredovanju sestrične, uideta čez mejo proti Trstu in dalje do očeta. (Iz Atovega

dnevnika, str. 85)

K sreči me je Božja Dobrota odrinila na rob žaloigre, kateri uvodni akordi so zagrmeli tedaj na odročnih prizoriščih v razdivjanem mesecu juniju leta 1945. A iskreno povem, in verjetno tudi nisem edini, ki je ob poznanih grozotah občasnó zanihal v svojo vero v božjo Previdnost.

Nisem prvi, ne edini v dolgi vrsti svojih vrstnikov in naših potomcev, ki smo si edini v tem, da je Vsemogočni sprejel ta zadostilni dar za lepšo bodočnost slovenskega Naroda.

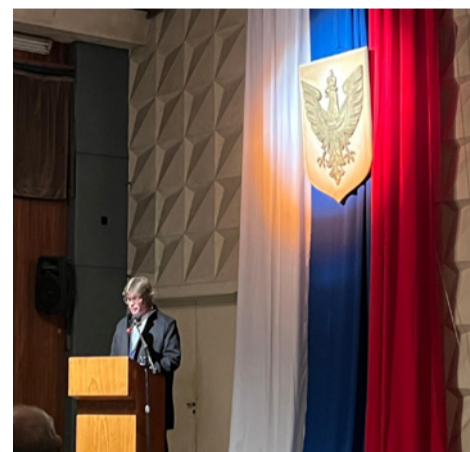
Še nekaj o mučencih:

Ne vemo za tiste predsmrtne vzklike, morda krike groze, ali pa samó neme in stoične predaje usodi, človeka, zvezanega borca, ki od obsedenih krvnikov ne moleduje za usmiljenje. Ni bilo joka, morda tožba nezavestnih in v bolečinah umirajočih teles, morda kakšna iztrgana beseda odpuščanja? Ne vemo, da bi kdo odstopal od svoje pripadnosti slovenski domobranski vojski. Ni nam znano, da bi kdo od mučencev prosil za življenje; kvečjemu za milostni strel v neizrekljivih bolečinah. Nimamo nič izrecno izpričanega. Le iz molka zakrknjenih krvnikov sklepamo, da so domobranci umirali kot junaki.

Še danes, še danes pa nas do vzhičenja pretresejo besede slovesa, ko so odhajali, kljub zlovesčim vestem, z vetrinjskega polja na slovenski Koroški:

Kamor so šli oni, gremo tudi mi!

Njihovo usodno odločitev v tedanji bivanjski stiski je možno motriti z gledišč ver-

skih, moralnih, političnih, vojaških ali zgolj osebnih nagibov. Za nas je nedvomni izraz medsebojne zvestobe bojnih drugov. Kot da bi v tistih okoliščinah hoteli uresničiti tisti tolikokrat z navdušenjem zapeti stih “...strnimo se v enoto, v kamenito gmoto!” bi lahko tolmačil pesnik, ki bi se poglobil v njihovo epopejo.

Vendar je neomajna zvestoba vrednotam, katere so izpovedovali domobranci - mučenci in za katerih obstoj in veljavnost so se borili in katerim so s srcem in umom bili predani, je taista zvestoba tisti glasnik, ki nam razloži in osmisli njihov posvečeni konec v skritih globelih, jamah, brezni in zamočanih grobiščih. Nekaj skrivnostnega, zgolj z naravnega vidika težko doumljivega, je bilo v tisti nenadni, nedomišljeni odločitvi “...kamor so šli oni, gremo tudi mi”. Morda najlepša himna zvestobi v teh nepozabnih besedah.

Res je, podoba človekove veličine in dostojanstva se izkaže v težkih in usodnih trenutkih.

Hvala Njim!

Črna misla ZA POBITE SLOVENCE

MISSA PRO DEFUNCTIS
DIES IRAE, DIES ILLA -

V breznu

Tromba strašno zadonela -
joj! joj! - salva iz brzostrela
nas v telesa je zadela.

Zadnji blisk - Križ v mojem domu...
padem z gruščem v gluhem gromu
kakor skala v kamnolomu -

čez oči me je strel udaril,
zviška letim slep v slepo temó,
privezan na róko bratovo,
o, za smrt naju Bog je dvojčka ustvaril!
Obležim na polici,
v dno viseč,
pripet na krvavordeč
bodilj:
razdrť,
krvav nagelj za Smrt! -
Tipam in vem:
moj brat ima prebiti lici,
srcé mu kot odprta dlan zija,
po stenah kri curlja,
brizga iz odprtih žil -
o, pal sem pod slap krvav,
pod hudournik bučeč,
ves se peneč
od možganov razbitih glav...
zadevam se ob grgrajoče vratove...
plaz padajočih strahotno rjove...
(O Bog, prizanesi mojim slepim očem!!)
Sluh mi odpira veke:

voda se svetlika v dnu od krvave reke
kot zmajevega repa luska,
ko pade razbito telo,
mrtev kal zapljuska,
oko
zadene v čer
in se razlije,
zlomljena roka se korenin ovije,
izpod njih se kot divja zver
priplazi gad
in v srce piči človeka,
trebuh nabreklo zateka,
usta grizejo prst,
raste teles sklad na sklad,
vrsta vrh vrst
kot polena,
čez kolena
leze
močerad
in
škorpijon...

O Dno Jeze!
Gnev Temin!
Kralja Matjaža v goró pokopani bataljon!
Črvom Zaklad!
Razbitina mesnega tkiva!
Živih trupel skládovnica živa! -

Nekdo se iz dna na vrh kope primika -
(visim na polici nem
in verjamem slepim očem,
ki vidijo kretjno krika!) -
duhovnik božji se preriva
iz krvave grézi,
dviga rokó -
o, samo pol roké,
kolikor jo iztrgal je žični rézi
in maha kot da vpije z njo:
Absolvo te!
Odvezujem te greha... Odpusti!...

Gomazeči, razmesarjeni človeški gmoti
se v predsmrtnih krčih odpirajo čeljusti,
več ne rjove, le moli šepetajoče:

Odpusti nam, Oče,
in njim odpusti, ki so nas vrgli v te krvave
moče,
češčena Marija...

Krcelj odtrgane róke blagoslavlja in se zvija,
za njo se dvigne mašnikova glava v kopi
in kot da pristopa k oltarju, zapoje:

O pridi, sveti Duh! Pridi!
In s hisopom pokropi
mene in moje!...

In v hipu je vsa umirajoča jama
(kot da so se razmaknili skalnati zidi)
ladja veličastnega božjega hrama:
pojó kurati latinsko kot duhovni,

častniki kot strežniki, vojščaki kot pevci cerkveni,
od petja in krikov tekó solzé po kraški steni,
orošene s krvavim znojem kot v nobeni cerkvi
polni,
in pojó, pojó iz dna kot iz mučeniških katakomb
za glasom mašnika, ki pričakuje nadangelskih
tromb:

V krvi k Tebi, Bog, vzdihujem,
srce strto Ti darujem,
in
konec svoj Ti izročujem.

Spomni se, o Jezus mili,
da so Zate me umorili!
Dan današnji se me usmili!

Oči krvavo jočejo, iz ust se vzdih kot kri lije,
srca se stiskajo, v molitvi zadnji utrip odbije,
glasovi se mešajo v blazni šum,
a roka mašnikova se vedno še vije
in glas poje kot pred:

Sanctus, sanctus... Svet, svet, svet,
Bog vojnih trum...

Vernikom upada pogum,
vedno tiši je blaznih krik, usten šelest,
mašnik je vsak hip bolj bled,
skoz zobé iztisne: Ite, missa est!
in omahne v grgranje: Requiescant in pace! O
Mir!
Iz ust se mu potoči krvavi vir
zadnje daritve...

Cerkev mrmra še vedno pomašne molitve
kot da v krsto, ki je ni, in v kosti že vrta črv.

Angel Brezen, Pokončevalec Abadon,
je čez dno črne peruti razprl.

Zadnji glas je umrl.
Zemlji v srce je pal - ubiti slovenski zvon...

Visim še vedno na previsu.

Sam.
Mrtvi molče v dnu jam.
Usta polna krvi. Koprnim po kisu.

Odkruši se z roba bor
in pade počez jame.
Ne vidim, a vem: zame!
Lestev navzgor!

Že dvigam slepe oči iz globanje.
Čudna svetloba se lovi vanje,
vem: sonce vstaja izza nočnih mrákov!

O Sonce, zavpij čez ves svet z gorečo trombo
o pokolju in pokopu slovenskih vojščakov,
Tebi vse izkričim:

Živim! Živim!! Živim!!!

Stražar odvrže bombo.

Ves se razletim v veselje kot moj krik.

Le ta kost
je pala z vrha na nasuto brezno kot kamen
in križ.

Mrtvim v spomenik.

Živim v vetru piščal najgrozotnejših slovenskih viž.

Naša smrt ni več skrivnost!

Amen

Polifoni koral

Tromba strašna bo donela,
mrtvim po grobeh grmela,
vsem pred sodni stol velela.

Mrtvi bodo iz groba vstali,
k Tvoji sodbi se podali,
svoje rane pokazali.

Vse prevzela bo tesnoba,
ko bo vstal iz tega groba
Tvoj vojščak... O Bog, Ti sodi

milostno ga, usmiljen bodi!
Ljubi Jezus, Ti mu daj
mir in pokoj vekomaj! AMEN!

V spomin na Miho | NASVIDENJE, PRIJATELJ

Prehitel si me, prijatelj. Bog je tako hotel,
Bog ve zakaj. Bog vedno naredi najboljše,
čeprav nam je včasih to težko razumeti.

Nikoli ne bom pozabil, da si molil zame, ko
sem moral skozi lastno preizkušnjo.

Toliko spominov imam iz tistih prvih otroških
dni, ko smo se igrali, ko še nismo znali
dobro govoriti. Veliko je bilo takih trenutkov,
ki se zdaj kopičijo v spominu. Tolažil sem te
tisti prvi šolski dan v šoli Santa Ana in si žalostno
jokal. Ne spomnim se več, kaj sem ti rekel,
ampak smilil si se mi, ko smo stali na dvorišču
in so nas postavljali v vrsto.

Spominov je res veliko. Tvoja ptičja kletka,
zmaji, plezanje po cipresah, vsakodnevna
peš pot v šolo, igre na ulici, kolesa, s katerimi
sva se ponesrečila s Tonijem, petki v Domu,
žari, rojstni dnevi, industrijska šola La Salle,
prve prijateljice, poletno delo v vaši delavnici,
potovanja v Chascomus, Miramar, v Mendoza.
Tam sem spoznal tvojega starega očeta in izvedel,
zakaj si tak, kot si.

Ti si bil Bajda, Toni je bil Podržaj. Noč pa dan.
V Mendoza sem to jasno razumel.

Vedno si imel tisto nenavadno prepričanje,
da lahko dosežeš vse, kar si zastaviš, s tisto
vztrajnostjo, po kateri smo te poznali. Bolje

je bilo porušiti zidove kot pustiti slabe stvari
take, kot so bile. To ni bil napuh, niti ponos,
bil si malo trdoglav, to je vse.

Ni te zanimala politična korektnost, inženirji
tega nikoli nismo znali. Bil si direkten, razmišljal
in povedal si brez anestezije. Mnogi so bili seveda
malo hudi nate, toda le zato, ker niso povsem
razumeli, da neskončna pogajanja in tisto, kar je
bilo prav storiti, nista bila vedno na istem pasu.
Nisi preveč govoril, zato ti je vse šlo hitreje,
brez tolikih postopkov. Tudi formalni protokoli
te niso zanimali, vendar tvoji rezultati niso
potrebovali toliko razlage.

Vzbujal si spoštovanje, vedno si bil odločen.
Včasih si seveda kaj zafrknil, a svet potrebuje
odločnosti in v tem si bil zelo dober.

Imela sva toliko pogovorov, da zdaj mislim,
da jih drugi skoraj ne bi mogli imeti toliko.
62 neprekinjenih let pomeni veliko pogovorov.
Še vedno hranim pismo, ki si mi ga poslal iz
Puerto Belgrana, ko si služil vojaščino. Še vedno
hranim fotografije z maturantskega izleta v
Braziliji, pa seveda tudi tiste iz Rasti.

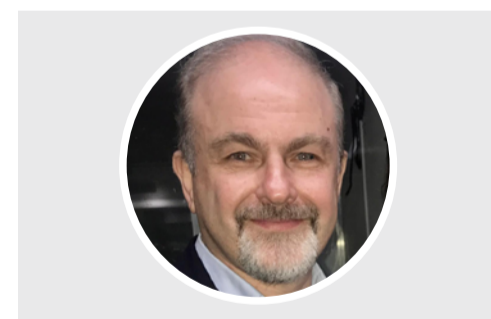
V prvih letih Tečaja bi te skoraj izgubil, moral
sem iti k tebi domov, da te prepričam da se
prideš vpisati z mano. Potem pa si našel smisel,
seveda, in ni te treba več prepričevati.

Večkrat sva se prepirala in tudi kregala.
Toda leta so prinesla boljše stvari. Leta so začela
izvabljeti najboljše, kar sva imela v vsakem od
nas. Imela sva malo nenavadne družine, a ni jih
bilo mogoče zatajiti. Zvestoba je tisto, kar je pri
naju vedno najbolje delovalo. Nisva bila dobra z
besedami, a zvestoba ne potrebuje besed. Pravijo,
da je zvestoba najboljši način za izražanje ljubezni,
ko nimamo besed, da bi jo izrazili.

Odrasla sva in potem ni bilo več treba toliko
govoriti. Delila sva branje. Šale so začele
postajati redke in pogovori so začeli dobivati
drug pomen. Dobro sva se poznala. Včasih sva
le z eno samo gesto, smehom ali s hitrim
pogledom takoj vedela, za kaj gre.

V zadnjih letih so se naše teme počasi, a
odločno, začele usmerjati k našemu prave-
mu cilju. Takrat se je vse začelo dokončno
spreminjati, ko sva jasno razumela, da je pomembno
le tisto novo življenje, ki ni več tako daleč.
Bili so čudoviti pogovori. Takrat verjamem, da
sva res postal brata z velikimi začetcnicami.
Otroka Očeta, ki nas išče in čaka.

Takrat sva začela več moliti, kajti molitev je
najboljši vir, pot da lahko pridemo dlje, kot
bi zmoglo naše srce. Začela sva puščati ne-

pomembne stvari, da sva imela več časa, na
primer za češčenje Najsvetejšega. Življenjski
zapleti so bili nekoliko odmaknjeni. Še vedno
moram nekega dne začeti molitve svete Bri-
gite, tiste, ki si jih pred leti molil, s katerimi
si pomagal svojim 15 najbolj potrebnim dušam,
in zaradi katerih si v tvojih zadnjih 15
dneh izvedel vse, kar si moral vedeti.

Zdaj vem, da imam še nekoga, ki mi bo pomagal
do tja.

Gotovo je ostalo veliko nedokončanih stvari,
stvari, ki si jih nisva povedala, ampak to ni več
tako važno. Delila sva tisto, kar je bilo pomembno,
in vse to bo ostalo v mojem spominu.

Zdaj sem jaz na vrsti za molitev. Nasvidenje,
prijatelj, če Bog da.

Jože Lenarčič

OBČNI ZBOR | *Mendoza*

V nedeljo, 12. maja 2024, se je v Slovenskem domu v Mendози vršil 74. redni občni zbor, ki se ga je udeležilo veliko število članov društva. Otvoritev se je pričela z molitvijo v zahvalo za opravljeno delo v preteklem letu.

Na začetku obravnave dnevnega reda so člani, po navedbah predsednika Tineta Šmona, določili dva overovatelja: Pavla Šmona in Marjana Bajdo. Sledilo je branje in overovitev zapisnika 73. občnega zbora, ki je potekal leta 2023.

Nato so sledila poročila odbornikov in zastopnikov društvenih odsekov. Vsak je podrobno opisal delovanje in dosežke v preteklem obdobju. V svojem govoru se je gospod predsednik spomnil pokojnega člana

Janeza Štirna, ki je veliko prispeval k našemu društvu, ter se zahvalil vsem odsekom, ki so uspešno delovali in prispevali k uspehu in življenju društva. Posebno zahvalo je namenil skupini, ki skrbi za spletno poročanje o dejavnostih naše skupnosti, posebej Karini Marušič, glavni voditeljici tega odseka.

Novi odbor sestavljajo naslednji člani:

Predsednik: Tine Šmon

Podpredsednica: Helena Hirschegger

Tajnik: Matjaž Grintal

Blagajniki: Marjan Šmon, Paula Bajda in Dušan Engelman

Odborniki: Ani Grintal, Rezka Novak, Franci Šmon, Marjan Bajda in Pavel Šmon

Kulturna referenta: Fric Šmon in Emil Nemanič
Gospodarja: Aguštin Šmon in German Nemanič

Nadzorni odbor sestavljajo: Cvetka Grintal, Miha Hirschegger in Helena Bajda

Razsodišče: Stane Grebenc, Majda Nemanič in Jure Štumberger

Zastopniki ostalih odsekov in organizacij:

Komuniciranje in socialna omrežja: Karina Marušič

Mendoški pevski zbor: Ani Grintal

Osnovna šola Sveti Ciril in Metod: Sofia Štumberger

Srednja šola in tečaj slovenščine: Rezka Novak

Planinski odsek: Bibi Bajda

Folklorna skupina: Miri Šenk

Luč in zvok: Pavli Nemanič

Arhiv in knjižnica: Angelca Čad
Mladina: Valentina Šmon

74. redni občni zbor se je zaključil z molitvijo za božji blagoslov v prihodnjem obdobju. Z močnim aplavzom smo zaželeli veliko sreče in uspehov novemu odboru ter ostalim zastopnikom.

Matjaž Grintal

IZLET V TEMAIKEN | *Balantičeva šola*

V soboto, 4. maja, nas je sončno vreme zgodaj prebudilo. Polni veselega pričakovanja smo se zbrali šolarji, učiteljice in nekateri starši, ki so nas spremljali na izlet v naravo. Kar 60 oseb je zasedlo velik avtobus, ki nas je odpeljal v mesto Escobar, v biopark Temaiken ("tem"-zemlja "aiken"-življenje). Pričel se je naš sprehod po parku, katerega površina šteje kar 34 hektarov.

Najprej so nas presenetili veliki pelikani in rozasti noji. Odkrivali smo čudo narave, saj so nas na vsakem koraku presenečale

posebne vrste živali. Ustavili smo se pri veterinarski bolnici in tam prisluhnili zanimivi razlagi o zdravljenju bolnih živali, katere so našli na raznih koncih Argentine. Pokazali so nam, kako skrbijo zanje, jih zdravijo, hranijo in kako moramo vsi spoštovati njihovo življenjsko okolje (habitat). Ko se živalice opomorejo, jih znova spustijo v naravno okolje. Otroke je pritegnil zanimiv bel krokodil, ki je skakal in močil steklo.

Ko smo dospeli do akvarija, smo si ogledali mnogovrstne ribe. Posebno pozornost so nam vzbudili morski psi. Stopili smo nato v podmornico, kar je bilo nadvse zanimivo. Sledili smo ogromnemu povodnemu konju, ki se je sem pa tja prikazoval s svojimi velikimi očmi. V Temaikenu je največji aviarij, ki ima ptice iz vseh celin. Zanimivi so bili tudi netopirji, ki se hranijo s sadjem. Spali so v topli in vlažni sobi. Pot nas je peljala do kmetije, kjer smo si ogledali domače živali in živali naše argentinske Pampe ter Patagonije in Mezopotamije: teličke, ovce, koze, peteline, noje, lame, mare, pasavce, kapibare, rečne zelve in druge.

Seveda niso zaostale tudi afriške živali: tigrji in leopardi, antilope, pa priljubljeni lemuri vseh barv, zebre in krokodili. Iz Avstralije smo spoznali ptico podobno noju...

Ko so nam lačni želodčki zakrutili, smo se usedli na travnik in zaužili malico/kosilo, ki smo ju prinesli s seboj. Sproščeno, veselo razpoloženje nas je spremljalo ves čas in po dolgi hoji smo se utrujeni vrnili domov.

Naslednjo soboto smo v šoli nadaljevali s poučevanjem enote o živalih, ki smo jih spoznali. Tako smo se obogatili z znanjem, ki smo ga pridobili na izletu!

Priporočamo vsem šolarjem to nepozabno izkušnjo!

Balantičeva šola

VOLITVE ZA EVROPSKI PARLAMENT IN TRIJE REFERENDUMI

V nedeljo, 9. junija, so potekale volitve za poslance v parlamentu Evropske unije. Hkrati so se v Sloveniji izvedli trije referendumi. Volišče v Buenos Airesu je bilo kot običajno v prostorih veleposlaništva RS, na katerega je osebno prišlo glasovat 90 volivcev.

Pri izbiri poslancev za Evropski parlament je bilo možno glasovati za določeno stranko na splošno in znotraj stranke glasovati tudi za določenega kandidata. Eden od referendumov (o konoplji) je bil razdeljen na dve vprašanji, kar je torej zahtevalo skupaj štiri volilnice.

Volilni odbor so sestavljali Tomas Kastelic, Mariano Godec, Andres Bernardo Grilc, Tija Kuhar in Ignacio Roque Fink. Zbral se je ob pol devetih in odprl vrata volivcem ob devetih. Volitve so potekale mirno in urejeno, do 17. ure, po kateri se je začelo s štetjem, katerega izidi so bili sledeči:

Za evropski parlament je prišlo po pošti 477 glasovnic, na volišču pa je glasovalo 90 volivcev.

GIBANJE SVOBODA	10
SDS	361
VESNA – ZELENA STRANKA	5
DESUS IN DOBRA DRŽAVA	2
SLS	12
NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKI DEMOKRATI	148
LEVICA	2
ZELENI SLOVENIJE	0
SD	8
DRŽAVLJANSKO GIBANJE RESNICA	10
NIČ OD TEGA	0

(Neveljavne glasovnice niso vštete, tudi niso objavljeni preferenčni glasovi za izbrane kandidate.)

Rok Fink

Lektorirala: Tjaša Lorbek

Opombe:

- (1) O OBRAVNAVI UREDITVE PRAVICE DO POMOČI PRI PROSTOVOLJNEM KONČANJU ŽIVLJENJA
- (2) O UVEDBI PREFERENČNEGA GLASU ZA VOLITVE POSLANK IN POSLANCEV V DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
- (3) O GOJENJU IN PREDELOVANJU KONOPLJE V MEDICINSKE NAMENE
- (4) O GOJENJU IN POSEDOVANJU KONOPLJE ZA OMEJENO OSEBNO RABO

REFERENDUM O EVTANAZIJI (1)

ZA 24 PROTI 45

REFERENDUM O PREFERENČNEM GLASU (2)

ZA 36 PROTI 30

REFERENDUM O KONOPLJI ZA MEDICINSKE NAMENE (3)

ZA 32 PROTI 36

REFERENDUM O KONOPLJI ZA OSEBNO RABO (4)

ZA 26 PROTI 42

(Neveljavne glasovnice niso vštete.)

ZEDINJENA SLOVENIJA PRAV LEPO VABI
SLOVENSKE ROJAKE NA
PROSLAVITEV DNEVA DRŽAVNOSTI

Sobota, 22. junija, ob 19.30
v Slovenski hiši

- Sv. maša za domovino
- Poklon pred spomenikom
- Družabni del večera

Ramón L. Falcón 4158,
Buenos Aires, Argentina

KOLEDAR

22. junija
praznik ob Dnevu državnosti
v Slovenski hiši

23. junija
Domobranske proslave po domovih

7. julija
Koline v Hladnikovem domu

3. avgusta
Festival Folklorne skupine Mladika

4. avgusta
Tombola na Pristavi

OSEBNE NOVICE

† SMRT

Na praznik Presvetega Srca Jezusovega je odšel po večno plačilo **Miha Podržaj**

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

BREZBRIŽNOST

Potekle so nove volitve v Sloveniji, tokrat za evropske poslance in štiri referendumski vprašanja. Kdo je zmagovalec? Za evropske poslance je zelo dober rezultat dobila Slovenska demokratska stranka (SDS), ki je s 30,64% glasov uvrstila 4 poslance v evropski parlament. Gibanje Svoboda in Levica sta velika poražena v teh volitvah, saj je Svoboda dobila samo 22,15% glasov in 2 poslanca, Levica pa je z 4,75% glasov ostala brez poslancev v EU. Enega poslanca bodo imeli še stranke Vesna, Socialni demokrati in Nova Slovenija.

Je pa vlada vesela, ker je večina podprla vse štiri referendumski vprašanja in to podporo uporablja kot protiutež slabega rezultata volitev za evropske poslance. V resnici pa je zmagovalka volitev brezbriznost, saj je volilo samo malo več kot 40% vseh upravičenih, kar kaže splošno nezanimanje in apatijo do političnega dogajanja.

Mnogo volivcev meni, da njihov glas ne bo prinesel posebnih sprememb, drugi se počutijo odtujene od volilnega procesa zaradi nezaupanja v politične elite.

Nizka volilna udeležba kaže na potrebo po krepitvi zaupanja v demokratične procese in večji angažiranosti državljanov, da bi volilni rezultati bolje odražali resnično voljo prebivalstva in bili bolj legitimni. Brezbriznost ni nova zadeva na svetu, tudi o njej govorijo pregovori in citati:

• **Konec denarja, konec prijateljstva.**
(španski pregovor)

• **Gospod, naše oči so ugasnile v brezbriznosti. Gospod, povrni nam oči, da bomo videli bolečino tistih, ki jočejo.**
(sveta Mati Terezija iz Kalkute)

• **Brezbriznost je oblika lenobe.**
(Aldous Huxley, angleški pesnik, pisatelj in filozof)

• **Ne skrbi me perversnost hudobnih,**

temveč brezbriznost dobrih.

(Martin Luther King, ameriški baptistični duhovnik in bорец za človekove pravice)

• **Nasprotje ljubezni je brezbriznost, ne sovraštvo.** (slovenski pregovor)

• **Veliko srce se ne zapre pred nobeno nevhvaležnostjo, nobena brezbriznost ga ne utruji.** (Lev Nikolajevič Tolstoj, ruski pisatelj, politik in publicist)

• **V človekovi duši je iskra, ki ugasne pod pepelom vsakodnevnih zavzetosti in brezbriznosti, če je stalno ne hraniš in razpihuješ.**
(Johann Wolfgang von Goethe, nemški pesnik, pisatelj, dramatik, politik, znanstvenik in filozof)

• **Na tem svetu ni nič tako krutega kot brezbriznost, ko si ničesar ne želimo.**
(Haruki Murakami, japonski pisatelj)

• **Za nespametne besede, gluha ušesa.**
(španski pregovor)

Izbral Jože Jan

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS
Nedelja, 23. junija 2024

SPOMINSKA PROSLAVA
V ČAST ŽRTVAM VOJNE IN KOMUNISTIČNE REVOLUCIJE
NA SLOVENSKEM

MI SMO SLOVENSKE ZEMLJE ČUVARJI,
GESLO JE NAŠE: DOM, NAROD, BOG!
NAJ RAZBESNE SE STRAŠNI VIHARJI,
Z NAMI JE NAROD, Z NAMI JE BOG.

Ob 09. uri v CERKVI MARIJE KRALJICE: sveta maša za vse slovenske žrtve vojne in komunistične revolucije.
Ob 10. uri v HLADNIKOVEM DOMU: Pred spomenikom poklon in molitev. V dvorani akademija »SLOVENSKE ZEMLJE ČUVARJI«

HLADNIKOV DOM
Mons. J. Hladnik 2970 (1826) R. de Escobedo - Bs. As. - Argentina

SVOBODNA SLOVENIJA NA INSTAGRAMU!

Instagram

“ ... Dober boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil ... ”

Na praznik Presvetega Srca Jezusovega je odšel po večno plačilo naš dragi

† **MIHA PODRŽAJ**
9. 1. 1962 - 7. 6. 2024

Globoka zahvala vsem, ki ste zanj molili in nam izrekli tolažilne besede ob njegovi prezgodnji smrti. Najlepša hvala č. g. Franciju Cukjatiju za obisk med boleznijo kakor tudi za darovano sv. mašo ob krsti s somaševanjem g. Marka Košnika. Hvala vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu. Od njega smo se s hvaležnostjo poslovili v pričakovanju na ponovno snidenje v neizmernem božjem objemu.

Žalujoci:
žena in otroci: Lucijana, Maja in mož Luka, Andrej in žena Paula, Natalija in zaročenec Ignacij, Irina sestre: Ani in mož Marko z družino, Angelca in mož Rok z družino svakinja Vera z družino tast Marjan Hribar svak Gregor in žena Sonja z družino

Vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl.

Z žalostjo zaradi izgube in v globoki veri sporočamo, da je 7. junija odšel k Stvarniku

† **MIHA PODRŽAJ**

delaven član in dobrotnik našega skupnega doma.

Spominjali se ga bomo s spoštovanjem in hvaležnostjo za vse, kar je v tem življenju dobrega storil: za neutrudljivo sodelovanje pri naših skupnih načrtih, za dobrotno radodarnost ob vsaki potrebi, predvsem pa za zgled vere, molitve in zaupanja v Boga. Njegovi družini izrekamo iskreno sožalje.

Počivaj v miru, dragi prijatelj!
Slomškov dom

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

SL*AR
CÁMARA DE COMERCIO
ESLOVENO ARGENTINA

BAJDA s.r.l.